

ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ В УКРАЇНІ ТА СПОСОБИ ЇХ ВИРІШЕННЯ

Регулювання зайнятості населення, зокрема молодих фахівців, займає важливе місце у соціально-економічному розвитку будь-якої держави, особливо в тих умовах, коли стоїть завдання досягнути стійкого, довготривалого піднесення в усіх сферах суспільного життя. Залучення молоді до розвитку економіки та інших галузей суспільного виробництва – це шлях до забезпечення гідного існування не лише окремої людини, а й усїєї держави. Для України такий шлях є важливим стратегічним параметром, оскільки він може забезпечити економічне зростання держави.

Стаття 197 Кодексу законів про працю України говорить про те, що молодим фахівцям (тобто випускникам державних навчальних закладів), потреба у яких раніше була заявлена підприємствами, організаціями, надається робота за фахом на період не менше трьох років у порядку, встановленим Кабінетом Міністрів України [1, с. 186].

З кожним роком на ринку праці в Україні зростає безробіття серед молоді, яка не може знайти собі роботу. Молоді фахівці є найбільш економічно активною частиною населення, їм притаманні індивідуальна інтелектуальна активність і особливі підприємницькі здібності. Порівняно з іншими віковими категоріями працездатного населення молодь має досить істотні переваги, по-перше, у молоді найбільш тривалий період майбутньої працездатності; по-друге, найкращі показники фізичного здоров'я і витривалості; по-третє, порівняно високий загальноосвітній рівень; по-четверте, висока професійна та міграційна мобільність [2, с. 9].

Подолання молодіжного безробіття не є проблемою суто держави, адже багато чого залежить від молоді, її наполегливості й активності, характерних рис особистості, необхідних для повноцінного життя в ринкових умовах. До причин молодіжного безробіття відносять також зміну особистих пріоритетів молоді. Сучасні орієнтації випускників навчальних закладів, що формують їхню поведінку на ринку праці, суперечливі. З одного боку, вони оптимістично налаштовані щодо можливості працевлаштування в ринкових умовах переважно поза державним сектором економіки. З іншого боку, їхня орієнтація на отримання високих та легких заробітків без відповідного трудового вкладу руйнує трудову етику і трудовий потенціал суспільства, створює ілюзію отримання високих доходів без належної професійної підготовки й сумлінного ставлення до праці.

Варто також звернути увагу на тенденцію престижних професій, ринок праці спеціалістами яких перенасичений. Сьогодні важко знайти роботу юристам, економістам, менеджерам та подібних фахівців. Тому молоді представники цих спеціальностей, які недавно закінчили вищий

навчальний заклад, змушені масово перекваліфікуватись, оскільки роботодавці не мають бажання брати у штат людину без досвіду роботи, тому що знають, що українські вузи готують спеціалістів з високою теоретичною базою, але з не достатньою практичною підготовкою.

Вимушена бездіяльність молодих людей може призвести до серйозних втрат, коли суспільство даремно вкладає інвестиції в освіту, держава не може повернути вкладення у систему соціального забезпечення і змушена витратити додаткові кошти на подолання негативних наслідків кризи.

Для подолання проблем працевлаштування молоді необхідно, у першу чергу, активізувати та покращити роботу центру зайнятості за допомогою створення спеціального відділу з роботи з молоддю, розробки цільових програм з професійної орієнтації та навчання, організації стажувань на робочих місцях. Разом з тим важливо зорієнтувати ринок освітніх послуг на потреби ринку праці.

Список використаних джерел

1. Кодекс законів про працю України. – Харків : Фоліо, 2008. – 378 с.
Покришук В. Мотиваційна поведінка безробітної молоді в Україні /
В. Покришук, Л. Горошко // Україна: аспекти праці. – 2005. – № 8. – С. 7–12.